

Hermann Lembke

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Hermannus Lembke/ I.U.
Doctor & Professor. Ad Exequias, Quas Filiolo suo desideratissimo Iusto
Bernhardo Taddeln, Parentes moestissimi Hodie ... paratas cupiunt, Omnes &
Singulos Academiae Cives officiose invitat**

Rostochii: Kilius, 1654

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776809210>

Druck Freier Zugang

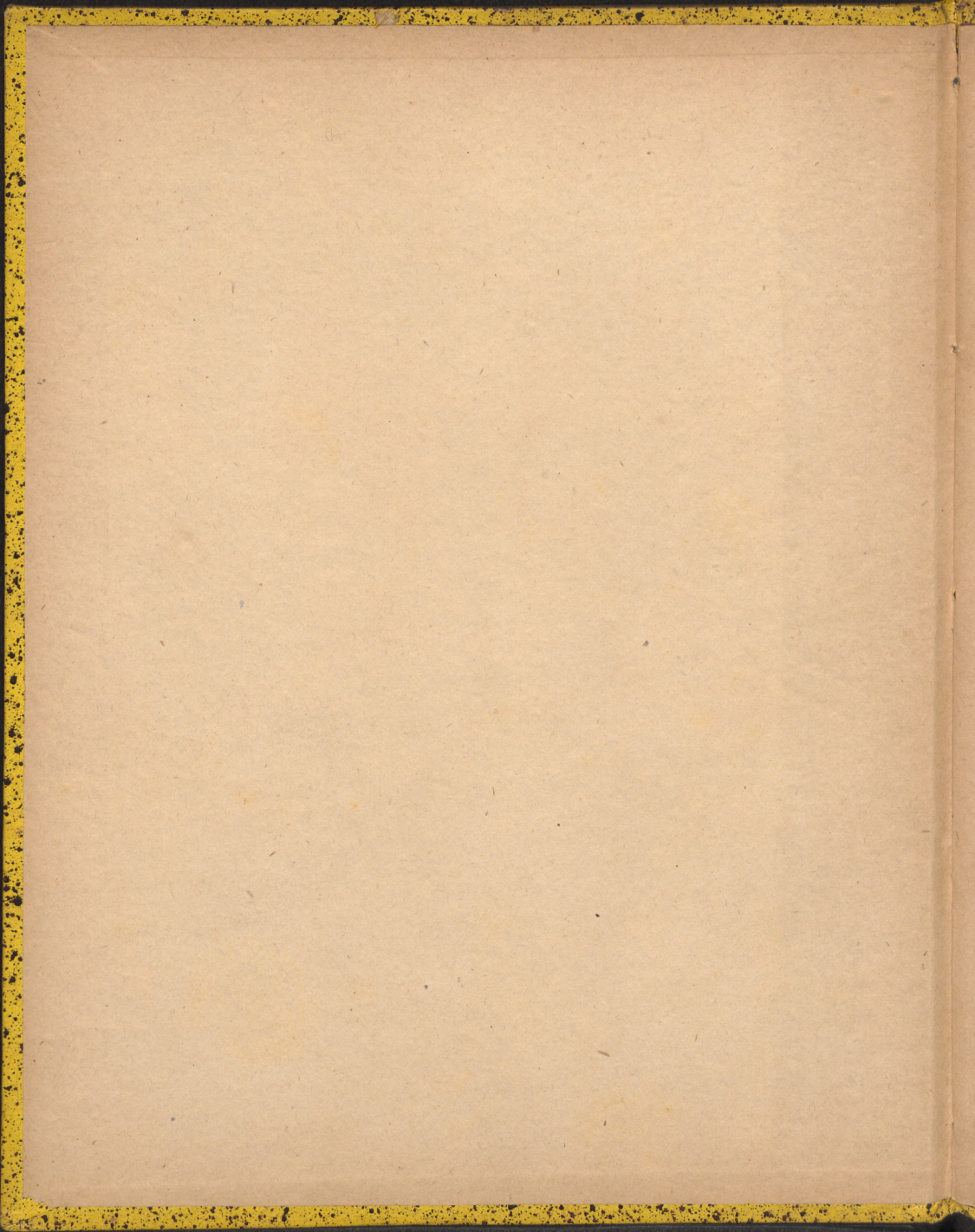

•Lembke, H.

in J. B. Taddel.

Rostock 1654.

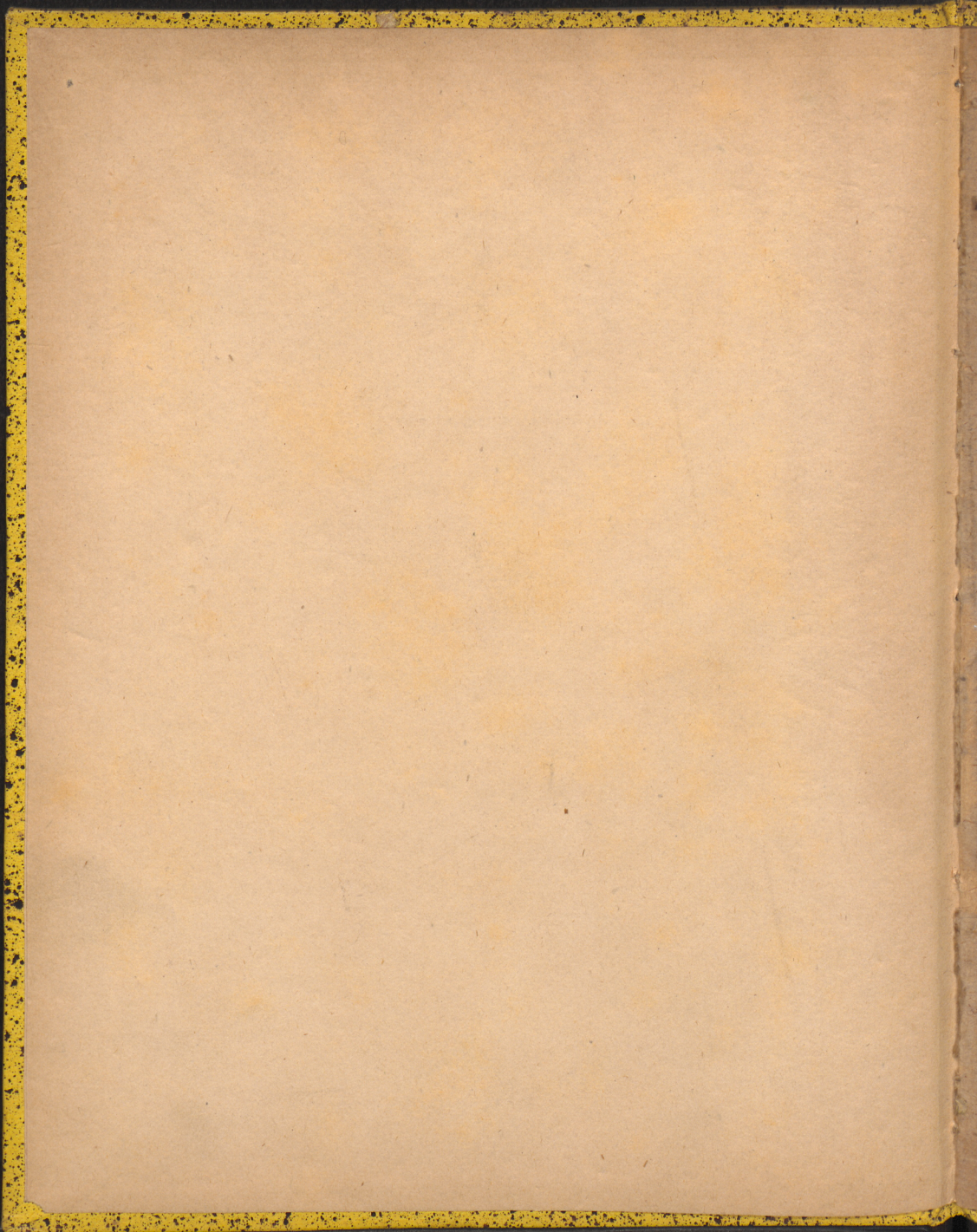

PROGRAMMA

120.

210

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

HERMANNUS Lembke/

J. U. Doctor & Professor.

AD EXEQVIAS,

Quas

Filiolo suo desideratissimo

JUSTO BERNHAR-
DO TADDELN,

Parentes moestissimi

*Hodie circa horam primam pomeridianam pa-
ratas cupiunt,*

Omnes & Singulos Academiae Cives
officiose invitat.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILLII, Academ. Typogr.

Anno 1654.

238

Um HOMERUS benè dixisset

μῶρον δ' ἔστι τι Φημί πεφυγμένον ἐμὸν ἀν-
δρῶν. i. e. Dico nulli hominum mortem
vitare licere; ARCHINUS non
peius dixit πᾶσιν μὲν αἰδ' ὅπως ὀφείλεται
δοτοζυεῖν, ἢ πρὸς πρῶτον ἢ εἰς ὕστερον. i. e. Deberi

quidem mortem omnibus hominibus, aut prius aut
posterius. Et optimè quidem. Quippè alium alio tem-
pore fata apprehendunt, neminem verò prætereunt.
Et Universi mortales, citò à naturâ revocantur & con-
duntur, nec de re, sed de die quæritur; cum eodem
citius tardiusq; omnes ac singuli veniant, ac ad unam
simul properantes metam, dispari saltem gradu ad ean-
dem vadant. Nec mirum. Non enim idem universi fi-
nis est. Alium in medio cursu vita deserit, alium in
ipso aditu relinquit, alium in extremâ senectute fatiga-
tum, jam & exire cupientem, vix emittit; alio quidem
atq; alio tempore, omnes tamen in eundem locum ten-
dimus. Et quid obsecro vita hæc nostra aliud est,
quàm Scena? in quâ personam nobis ipsa imposuit na-
tura, (ut Cicero inquit) magnâ cum excellentiâ præ-
stantiâq; animantium reliquorum. In quâ scenâ, qui
obsecro sunt actores fabulæ alii, quam nos ipsi miserî
homunciones? ad quos (ut cum Epicteto in Enchirid.
C. XXII. scribam) pertinet, datam nobis personam
benè agere, in hacce vitæ caducæ comediâ; in quâ,
alii ex tot tamq; diversis personis diutius hærent &
loquuntur; uti vario munere & dignitate in hoc uni-
versis

T U S , p. m. D. HEINO RIGIUS ,
 D. HENRICUS WENDINUS ; Viri
 sanè ut celebres , ita non mediocribus gratiis ac non
 levi gloriâ dignissimi ; licet inquam , auxiliatricem suam
 dexteram minimè denegarint ; nihilq; impensius cura-
 rint , quam ut hic beatissimæ memoriæ puerulus , in DEI
 gloriam , & parentum solatium diutius vixisset : Ni-
 hilominus tamen à sævissimâ & inevitabili Morte (cui
omnia remedia vana sunt juxta BIONEM) proprio
 ictu , è numero viventium is ipse sublatus est ; nec aliter
 me hercule ! quam lascivâ viatoris prætereuntis manu ,
 immaturum pomum decerpitur . Et vix integro trien-
 nio elapso ; nempe 3. Nonat. Novembr. circa 5am ma-
 tutinam , Anno M. DC. LIV. ex hac ludicra mundi &
 vitæ scenâ secessit . Quibus verò morbis , secedere ex
 eadem coactus fuerit , id faciliè quivis , è literis Viri Re-
 verendi , Excellentissimi Dn. SIMONIS PAULLI ,
 Medic. Doctoris , Sereniss. Reg. Majest. Daniæ , Norweg.
 &c. Medici aulici ac Prælati Arnhusiensis , & qui no-
 vissimè curæ defuncti hujus pueruli adhibitus fuerat ,
 intelligere poterit . Quas hic totidem ferè verbis in-
 scri curavimus .

Excellentiss. Charissime Vir.

Dn. ac Amice honoratissime.

Q Uem ex ZINZERLINGIA tuâ , honestiss. Matronâ , susce-
 pisti filiolum , ejus sanè obitum , cum sub auroram hujus diei ,
 tanquam ex scenâ hinc excesserit , perfamiliaris adhuc ferrem , nisi
 ipse scires mortalem te genuisse ; cujus acerbo & immaturo funeri
 cum exequias adornes , ac scire discupias , quæ morbi species , vix ossi-
 bus hærentem ac ilia ducentem exanimavit ? proin ipse recordaberis
 non incassum quidem , ea filiolo præter morem vermibus scatenti ,
 propinata esse pharmaca , quæ dari verminantibus & ventriosis pueru-
 lis

lis assolent. Sed vermes leviculum; grandius adhuc & aliud fovit, intimis in visceribus, malum. Admiranda quippe & immedicabilis, cum hepatis, tum lienis p. n. constitutio, illi neci fuit. Etenim cum citra ullius purgantis usum, sensim & quidem cum euphoria detumisset, hydropici instar illius abdomen distentum; olidis & surdô seu foedô colore (sed honos præfandus est,) foriis excretis; musculosâ carne abdominis ab hæcticâ febrî absumtâ; membranosis, fibrosis, ac cutaneis deniq; partibus tantum relictis &c. ob insignem hanc & incredibilem maciem; non solum ipsius hepatis vâgrandem tumorem, & in eô fissuram, germinanti umbilicali venæ dicatam, cernere nobis sub cute licebat, sed quoq; pollicis ac indicis apicum compressu, eum convexam tum concavam hepatis partem, in dextrô hypochondriô, vestri filioli vivi adhuc & superstitis, vobis parentibus ac mihi, tam facile attingere erat, quam manus vertimus, aut iis complodimus. Quid? (rarissimum insuper recenseo exemplum) quod in sinistrô hypochondriô lienitidem oppidô tumens, & iusto decliviori locô situs, tactu prædurus, transversum jacere conspiciebatur? Hæc ergo admiranda horum viscerum scirrhusa constitutio, quid aliud portendere aut causari potius potuit, quam ut genius scitissimi hujus pueruli defraudaretur primulum, mox dein accedente hæcticâ, totum corpus quasi liquefactum sit, quam enormis illa & fidem propemodum superans atrophia, mors deniq; ipsa ultima rerum linea, insecuta sunt. Habes, quæ me ad te perscribenda rogasti. Tu verô, Virum clarissime, amicorum, ocellè, cogites velim, (ut Sulpitii Ciceronem consolantis verba huc transferam) hisce temporibus non pessimè cum iis actum esse, quibus sine dolore licitum est vitam cum morte commutare: ac tuum esse, cum nullus dolor sit, quem non longinquitas temporis minuat atq; molliat, non expectare hoc tempus, sed ei rei sapientiâ tuam te occurre-

Nos jam quod attinet, Vos parentes mœstissimos in primis in hoc luctu maximo alloquimur. Nolite filioli vestri licet egregiæ indolis & maximæ olim spei, tam celerem amissionem intemperantius deplorare. Congratulemini satius, quod tam citò, è calamitosa peccati servitute, justis vindictis assertus sit in libertatem filio-

tum

versi theatro, per annos aliquot defuncti mortales;
 alii ostendunt se tantum & vix vocem edunt, uti in-
 fantes & pueruli, qui subito ex hacce mortalitate ab-
 eunt, altissimoq; quasi silentio, ex eadem transeunt; &
 à quibus Natura (ut Senecæ Consol. ad Polyb. verbis
 utar) quæ vitam illis ipsis dedit, suo jure usa, debitum
 suum celerius exigit. Inter quos fuisse elegantissi-
 mum puellulum, **JUSTUM BERNHARDUM**
Zaddeln / experientia ipsa nuperrimè docuit. Qui in
 hancce brevem scenam emissus erat **ANNO M. DC.**
LI. 3. Eid. Novembris. Patre **Viro Clarissimo & Ex-**
cellentissimo Dn. M. BERNHARDO Zaddeln /
Græc. litt. Professore celeberrimo, Collegâ & Amico
nostro plurimum honorando. Matre ELISABE-
THA Zinzerlinge / foeminâ virtutibus muliebrem se-
 xum condecorantibus conspicuâ : Avum paternum
 habuit **BERNHARDUM Zaddeln** / Civem & ne-
 gotiatorem, ac centum **Virum** hujus Reipublicæ inte-
 gerrimum. Aviam paternam **CATHARINAM**
Schmilowen / matronam laudatissimam. Proavum
 paternum, ex una linea **MICHAELEM Zaddeln** /
 Civem Gryphismolensem honestissimum. Ex alterâ li-
 nea Proavum paternum **ELIAM Schmilowen** / Ci-
 vem & Negotiatorem in hac Urbe integerrimum: Cujus
 uxor erat **ANNA Bergmans** / **NICOLA Berg-**
mans / Salinarum in hac Provinciâ, & fossilis, ustilisq; ce-
 spitis, quem vernaculâ linguâ **Zorff** nominamus, primi
 auctoris ac adinventoris filia. Avô Materno gaudere
 poterat scitissimus puerulus **JUSTO ZINZER-**
LINGO, Jcto & Philologo insigni, Areopagi Meck-
 lenburgici Adessore gravissimo. Avîâ maternâ **AG-**
NETA Hanen / muliere pientissima. Proavô mater-

nò ex unâ lineâ clarus esse poterat. Dn. M. MICHA-
ELE ZINZERLINGIO, Eschenbergensis in-
primis, deindè Tungedanæ Ecclesiæ, in quadragesi-
mum usq; tertium annum Pastore fidelissimo; & quod
observationem meretur, Dn. M. JOHANNIS
ZINZERLINGII, Wangenheimensis Ecclesiæ
Pastoris, totiusq; illius Dioeceseos Superintendentis
gravissimi, ab ipso Sanctissimæ memoriæ Megalandro
Dn. D. MARTINO LUTHERO, & BUGEN-
HAGIO, ad officium Ecclesiasticum introducti filio.
Cujus conjunx erat JUSTINA Drysmans / famige-
rabilis illius JUSTI LUDOVICI BRYSOMAN-
NI, Gr. lit. & Orat. in illustr. Salanâ Professoris cele-
berrimi, filia. Proavo Materno, ex alterâ lineâ non
inglorius esse poterat BERNHARDO Hanen / Cive
Rostochiensium non postremò: Qui Consortem vitæ
& thalami obtinuerat ELISABETHAM Klingen/
illius Viri vel totâ Europâ celebratissimi, Dn. B AR-
THOLOMEI Klingen / Jcti, Professoris ultra quin-
quaginta annos emeritissimi, Consilarii Mecklenbur-
gici eminentissimi filiam. Hisce præclaris & verè no-
bilibus Parentibus ac Majoribus, in hancce Vitæ scenam
progressus noster *per Evangelium* per Sanctissimum Baptismi
lavacrum, pridie Eid. Novembris prænominati An-
ni, Salvatori nostro CHRISTO JESU, prænomen
præclari parentis, & utriusq; Præclarissimi Avi retinens,
insertus fuerat. Integro fermè biennio, neq; absq;
ingenti mœrore Optimorum parentum clinicus, mor-
bisq; humanâ solertiâ ac curâ incurabilibus obnoxius
erat. Cui licet antehac, insignes ac Experientissimi
Medici, videlicet D. JOHAN. BELOVI-
US, D. STEPHANUS SCHULTE-
TUS

rum DEI; quod tam celeriter ad supremum sempiterna salutis cacumen pervenerit; quod tantâ felicitate, hoc periculosissimum miseriarum pelagus trajecerit; quod tanta velocitate, & prius, quam fortiter militavit, devicto hoste atrocissimo, tam gloriosam victoriam reportaverit. Perpendite satius immensam infantuli vestri felicitatem, cujus tenelli pedes, & lubrica poplitum internodia, licet nondum satis solidata, ad caelestem beatitudinem festinarunt, eamq; attigerunt. Deprædicate fortunam filii vestri suavissimi, qui contemnens infra se terram hanc, omnis vanitatis, miseriarum, inquietudinis abyssum; & repudians punctum hoc, ferrô flammisq; divisum, à ferocitate, arrogantia, omnibusque Furis undique occupatum, augustissimo illi beatissimarum mentium coetui est cooptatus; cui si optio daretur, indignum judicaret saltem suo intuitu, mundum huncce immundissimum, illamq; discessus sui horam, quam nos infestam ac funestam plerumq; imaginamur, sibi faustissimam decerneret. Cujus tenellum, tantaq; atrophîa exhaustum corpusculum, cum hodiernâ horâ primâ, in sacrâ Æde Jacobæâ sepeliri debeat. Vos jam Omnium Ordinum Cives Academiæ honoratissimi, officiose hoc programmate invito ac peramanter rogo, ut illud ipsum honorificentissimâ vestra præsentia frequentissimoq; confluxu cohonestare velitis. Exhibete hoc extremum & supremum charitatis Christianæ officium, non solum jucundissimo olim puerulo, verum etiam Majoribus & Parentibus, de hac Universitate, Republicâ, Provinciâ præclarè meritis; utq; eos efficacissimâ consolatione erigere, præsentem atq; acerbissimum animi moerorem lenire; deniq; medicinam ac levamentum tantæ

constet

consternatorum pectorum ægritudini, æternus ille,
omnium afflictissimorum mortalium Solator SPIRI-
TUS SACRATISSIMUS, clementissime lar-
giri dignetur, devotissimo & verè Christiano corde
obsecrate. P.P. sub Sigillo Rectoratus, Rosto-
chii die 6, Novemb. Anno,
1654.

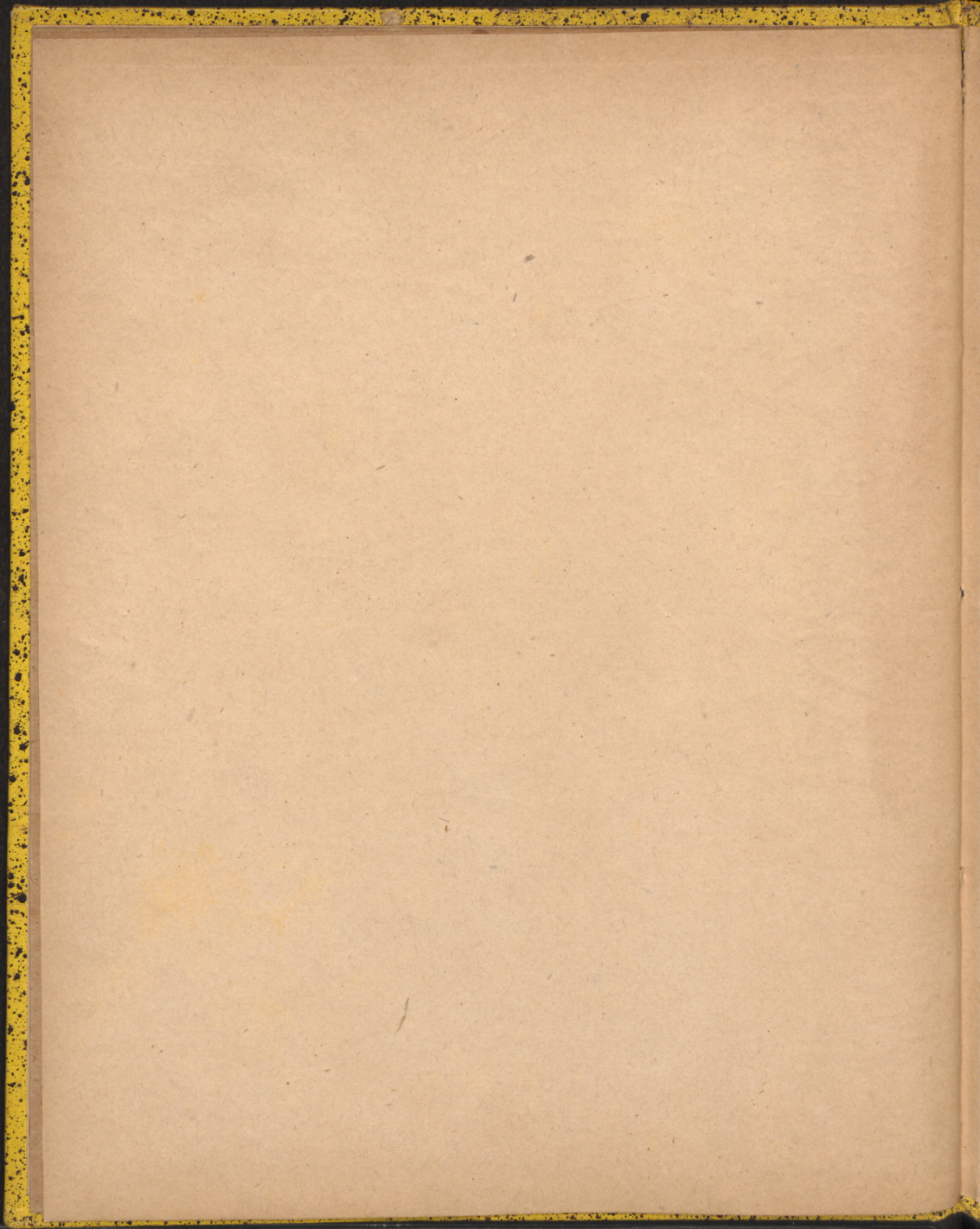
Conventus fiet horâ primâ in Sacrà
Æde Jacobæâ.

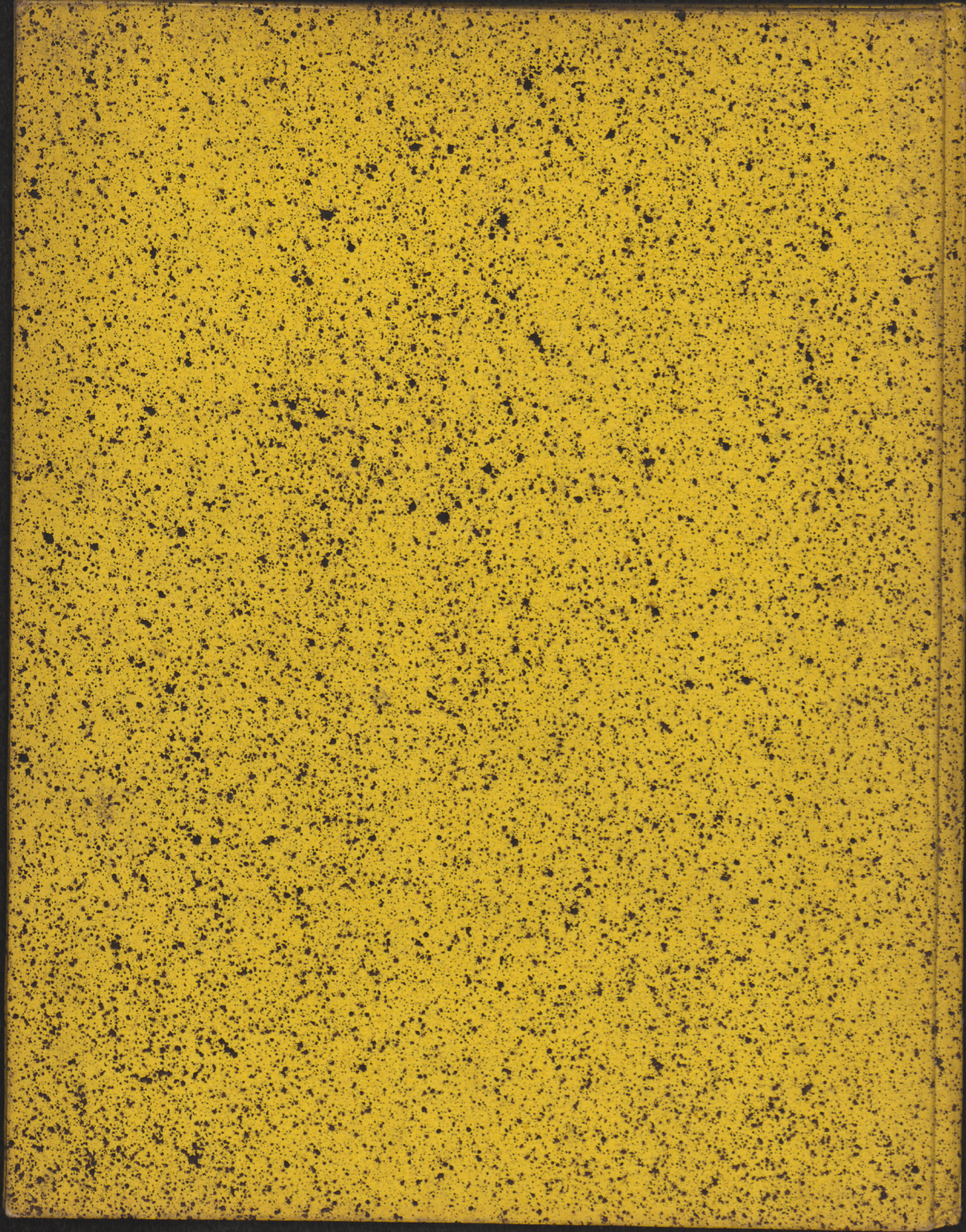

rum DEI; quod tam celeriter a
nae salutis cacumen pervenerit; quod
hoc periculosissimum miseriarum
quod tanta velocitate, & prius, quod
devicto hoste atrocissimo, tam
reportaverit. Perpendite satius
vestri felicitatem, cujus tenelli pe
tum internodia, licet nondum fact
stem beatitudinem festinarunt.
Depraedicate fortunam filioi vestr
temnens infra se terram hanc, om
riarum, inquietudinis abyssum; &
hoc, ferrò flammisq; divisum, a
tiâ, omnibusque Furis undique
stissimo illi beatissimarum ment
tus; cui si optio daretur, indignu
suo intuitu, mundum huncce imm
discessus sui horam, quam nos in
plerumq; imaginamur, sibi faust
Cujus tenellum, tantaq; atrophîa
lum, cum hodiernâ horâ primâ, in
sepeliri debeat. Vos jam Omnium
Academiae honoratissimi, officio
invito ac peramanter rogæ, ut illud
tissimâ vestra præsentia frequentis
honestare velitis. Exhibete hoc
mum charitatis Christianæ officium
dissono olim puerulo, verum etiam
rentibus, de hac Universitate, Re
præclare meritis; utq; eos efficac
erigere, præsentem atq; acerbissi
rem lenire; deniq; medicinam ag

in sempiter
felicitate,
trajecit
militavit,
victoriam
infantuli
ica populi
ad cæle
ttigerunt.
qui con
is, misc
punctum
arrogan
n, augu
t coopta
t saltem
n, illamq;
inestam
cerneret.
orpuseu
Jacobæâ
m Cives
rammate
orificen
fluxu co
& supre
m jucun
as & Pa
rovinciâ
olatione
moero
m tanta
confer

the scale towards document

Image Engineering Scan Reference Chart TE203 Serial No. 092